

Dungen Tio Bitar (SUBCD24)

Som musikprojekt har Dungen pågått sedan 1998. Det startades av Gustav Ejstes som sedan dess skriver och arrangerar musiken. På så vis är Dungen en persons verk; det är en person som skapar låtarna. Men Dungen hade inte varit det det är om det inte vore för musikaliska möten.

Ett av de möten som fått en central betydelse för hur Dungen låter är det med gitarristen Reine Fiske. Gustav och Reine träffades redan ett par år efter projektets födelse och sedan dess har gitarristens påverkan på låtarna bara blivit större. "Reine Fiske har ett säreget tonspråk och uttryck", säger Gustav. "Han har ett sätt att traktera elgitarrarna som inte många har."

Det sättet ligger mycket nära Gustavs ljudmässiga vision och det har satt sina avtryck. Allra helst i den nya skivan. Om Gustav spelade mer själv på de förra albumen (Dungen, Stadsvandringar, Ta det lugnt) - gitarr, bas, trummor, flöjt, blev det i skapelseprocessen av den senaste plattan än mer av Reines bas och gitarr. Grunden till låtarna lägger de tillsammans. Gustav spelar en del och instruerar, Reine spelar. Efter det bjuder Gustav in andra musiker för, som han säger, "resultatets bästa". Det sättet jobbar han helst på, med en person i taget. "Det fungerar i någon mening som i hip-hoppen. En producent ligger ofta bakom allt och i det här fallet är jag producenten."

Inför arbetet med den nya skivan gjorde Gustav som med det förra albumet. Han isolerade sig några månader i ett hus i Småland i södra Sverige; för att kunna fokusera, "för att hålla influenserna på avstånd". I huset i Småland byggde Gustav som är utbildad inom inspelningsteknik upp en egen studio. Här spelades det mesta sedan in. Bara kompletteringarna gjordes på Södermalm i Stockholm.

Rent musikaliskt är Dungen-musiken alltså resultatet av Gustavs möten med andra musiker. Vid sidan av det finns något mer personligt. Det rör sig om att ta sig tillbaka till en slags kärna: kärnan i det som för honom är musiken och kärleken. I det sammanhanget blir orden betydelsefulla just som de är. De handlar helt enkelt om livet:

"Texterna är tankar och historier och inte menade att sprida något särskilt budskap."

Gustav lyssnar mycket på hip-hop och svensk traditionell folkmusik, varje dag. De är två stora inspirationskällor och hans främsta intressen; han dj:ar och spelar fiol varje dag med, om han kan. Musiken är ett hantverk, och den tanken tar han ur folkmusiken. Han är utbildad folkmusiker, men Dungen-låtarna har egentligen ingenting ur den traditionen.

Huvudinstrumenteringen är rockbandets: gitarr, bas och trummor. Tonspråket och de improvisatoriska inslagen kan stundtals refereras till jazzharmoniken men där stannar det. Pop är det inte heller, förutom i den bemärkelsen att låtarna har vers, refräng och stämsång. Dungens musik är egentligen ett exempel på något som Gustav menar finns i en rad olika stilar. Återigen har det att göra med hantverket. "När jag var åtta år fick jag Jimi Hendrix 'Experience' av min mamma. Det var då jag fick min standard-uppfattning om vad 'sväng' är. Sväng som är beatet, groovet, hur det spelas. Sedan dess har jag känt igen det när jag hört det, och gillat det. Som en skiva av Black Sabbath jag har", fortsätter han. "Den är tung men ändå melodiös och svängig. På det sättet har Dungen-musiken hårdrockselement, med fuzz-gitarrerna."

Med föränderliga intensiteter där lugna partier övergår i hårda och där man går in och ut ur influenser och genrer kan man kalla Dungens musik dynamisk. Den växer och krymper. Lyssnaren tas genom låtarna in i olika musikaliska världar. "Dungenmusikerna är i sig en hel värld som innehåller så mycket, så många olika humör." Men, och det betonar han, den är nyskapande, inte återblickande. Därom förekommer det ibland missuppfattningar. "Dungen är inte retro utan samtida. Samtida för att den innehåller element från både nu och förr."

Där kommer världarna in igen. Det blir fler och fler sådana musikaliska världar idag eftersom, som han säger, att all musik har blivit legitim. I vår samtid finns alla genrer representerade. Något som han aldrig varit intresserad av är att göra är dock topplistemusik. Och i den bemärkelsen har utvecklingen av hans eget skapande framstått som mer och mer kompromisslöst. "Jag har aldrig känt mig hämmad men jag vågar alltmer tänja på gränserna." Där har erfarenheten av att spela för en live-publik hjälpt till. Efter genombrottet med "Ta det lugnt"-skivan har Dungen varit ute på flera världsturnéer. De har spelat i USA, Europa, Ryssland, Australien och Brasilien.